



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.**

**Leroy, François**

**Pragae, 1666**

Capvt XXII. Electos Dei, in torculari passionum cum Christo premi atque calcari oportere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

## CAPVT XXII.

*Electos DEI in torculari passionum cum  
Christo premi atq; calcari oportere.*

**I**uvabit & ista consideratio, ad fortem malorum, imo & placidam hilarémq; patientiam, Salvatoris exemplo condiscendam. Eaq; propter neq; præmittenda visa est, neq; indiligenter exponenda.

## §. I.

*Christum instar botri in cruce compressum, expressumq;  
fuisse.*

**C**irca quod imprimis considerabis, Christum Dominum ex Patrum mente, sub botri imagine in scripturis sanctis representari. Et sponsam quidem videmus in divino Cantico dilectum suum Botro Cypri in vineis Engaddi comparare. Quod tamen plerique Interpretes, non ad uvæ racemum, sed sive ad dactylos racematim è palma dependentes, sive etiam aliorum referunt. Cant. 1.

Communior autem est atque expressa Patrum traditio, Christum Dominum ex botro signari, qui Numerorum 13. de terra promissa ab exploratoribus delatus est. *Botrus siquidem in veste* (inquit Hugo de S. Victore) *Christus in cruce* L. 1. de Sacram. p. 10.  
*est.* Et longè antea S. Paulinus, Christum dicit esse illum, *dulcem botrum, qui in crucis veste suspensus, de terra re-  
missionis & fructum nobis ostendit, & gustum dedit.* Eleganter autem S. Augustinus: *Dilectus est, inquit, & Dominus bo-  
trus uva, quem ligno suspensus de terra promissionis, tanquam  
crucifixum attulerant.* Ep. 3. ad Ser.  
Pulchrè enim iste S. Doctor, in illo In psal. 8.  
veste cum uva ex eo dependente, crucis quandam speciem Serm. 18.  
agnoscit. Cujus item rei allegoriam pluribus & scitè in larga  
sermone quodam exponit B. Ambrosius, istud quod dicimus  
veluti confessum supponens: *Nam botrus* (inquit) *in pba-*

D d d 2

larga

langua suspensus, in cruce Christus appensus ostenditur. Quod de re plura Jacobus Pintus L. 1. de Christo crucifixo.

Secundo loco considerabis, divinum hunc botrum, et eorundem Sanctorum Patrum sententia, in crucis torculari pressum atque expressum fuisse; ut exinde nobis, non modo pretium redemptionis efflueret, sed etiam calix salutaris, præclarus atque inebrians, & sancti amoris ac lætitiæ mustum, redundaret. Nam uti præclare S. Augustinus:

In ps. 55.

*Primus botrus in torculari pressus est Christus. Cum ille botrus in passione expressus est, manavit illud, unde calix inebrians, in passione expressus est, manavit illud, unde calix inebrians, quam præclarus est. Et alio in loco: Calicem salutaris (inquit) & vinum lætitiæ, de illa spiritali uva nobis primum crucis expressit.* Quod etiam prius usurpârat Origenes; dum de

Serm. 100. de semp.

Tract. 35. in Matth.

Serm. cit.

Isai. 63.

Apoc. 19.

potu celesti, quem Christus propinat in Sacramento. loquens: *Est sanguis (ait) uve illius, qua missa in torcular pressoris, protulit potum hunc.* Quibus consonans S. Ambrosius de Sanctorum Martyrum inter tormenta fortitudine agens; ait id esse, *Vinum planè spirituale, de illa uva, qua pro salute omnium pependit in ligno, expressum.*

Nec refert, quòd ipse Redemptor dicatur hoc torcular calcasse: unde etiam vestem habeat aspersam sanguine. Quia sicuti crux ipsa & vitis est, in qua ille pependit, & torcular in quo expressus est: ita ipse simul uva est, & calcator uvæ; quia sponte suâ sese subiecit illi pressuræ. Quemadmodum idem & sacerdos est & victima, in quantum oblatum est quia ipse voluit, & sic semetipsum in ara crucis immolavit.

## §. 2.

*Mira efficacia musti, de Crucifixi pralis exstantis.*

**D**emum juvabit considerare sanguinis aut succi illius uvæ potentiam, & præclarum in sanctis animabus effectum: quæ scilicet hoc musto ebriæ, seu ardenti Christi crucifixi amore correptæ, ita subinde videntur alienatæ sensibus

bus, ut neque jam se ipsas sentiant, neque quæ circa se gerantur intelligant, sed soli Amori suo crucifixo intendant, exultantes in Deo Jesu suo. Rectè quippe Gillebertus Abbas, is qui S. Bernardi continuavit Cantici Canticorum expositionem: *Musti* (inquit) *præfert amor insigne, quod natiuitatis sua fervore quodam, & velut aiatu lasciviam, excrevit & superfluit.* Quare velut ij, qui sese plusculum invitârunt, & vino nimio incaluère, incussa verbera aut plagas illatas jam non sentiunt; secundùm quod etiam temulentus quidam ita loquens inducitur in Proverbijis Salomonis: *Vulneraverunt me, sed non dolui; traxerunt me, & non sensi:* ita qui musto divini amoris (quod præsertim in crucis torcularibus exæstuat) capti, saucij, atque ab sese abalienati sunt, si quid incommodum, asperum, cruciabile dilecti causâ subeundum occurrerit, id illi quidem perinde suscipiunt & sufferunt, ac si omni malorum sensu carerent, & horum ipsos nulla tangeret offensus.

Quod tum quidem in sanctis alijs, tum potissimùm in Martyribus cerni licet: qui illo crucis charitatisq; mero gustato, usque adeò spiritali illâ ebrietate correpti atque occupati fuerunt, ut omnia pro Christo tyrannorum tormenta contemnerent, in illis exultarent, illa neque sentire se dicerent. *Putatis enim fratres mei* (verba sunt S. Augustini) *omnes illos, qui confitendo Christum mori voluerunt, sobrios fuisse? Usq; adeò ebrij erant, ut suos non agnoscerent. Omnes propinqui, qui eos à spe caelestium premiorum terrenis blandimentis avertere moliti sunt, non sunt agniti, non sunt auditi ab ebrijis. Non erant ebrij, quibus mutatum cor erat, quorum mens alienata erat ab hoc saculo?* Idemq; alibi: *Quo spiritali mero calebant Martyres* (inquit) *abijcientes, & post se jactantes omnia sæculi blandimenta, ibant ad passionem, obliviscentes facultates & affectiones, patrimonia & matrimonia sua; negligentes nimirum (ut ibi deinde magis explicat)*

Parvu-

Serm. 19. in Cant.

Prov. 27.

In ps. 74.

Serm. 185. de temp.

parvulorum pignorum pietatem, parentes vociferantes & mittentes pulverem in capita sua, conjuges avulsis crinibus facies suas dilacerantes. *Sed illi hac omnia* (subdit) *tanquam ebrj non videbant, nec agnoscebant suos.*

Et sanè rem istam hujus sæculi sensu pensando; annos ebrj & musto plenus erat S. Andreas, dum quasi alienatus sensibus, crucem quam homines ita exhorrent, veluti sponsam speciosissimam ac desideratissimam amplexabatur; Annos non musto plenus S. Laurentius, dum in ipso positus ardore & horrore supplicij, ludibundus tyranno insultat, atq; (ut nominatim de eo S. Augustinus) *tanquam illo calice ebrj, tormenta non sentit.*

Tract. 27. in  
Joann.

Verùm de his quoque, qui citra martyrium, pro amore Christi hujus vitæ aspera dilexere, idem S. Pater in sermone antea citato ita loquitur: *Hoc itaque musto spirituales anima inebriat & penitus commutat, absentiam delicij, vigiliis dulcibus somnis, paupertatem divitijs anteponunt.* Uti proinde meritò S. Bonaventura in Incendio Amoris, sanctam animæ ebrietatem describens, eam dicat in eo consistere; quòd quis tanto amore diligit DEUM, *ut non solum fastidiat omne solatium terrenum, sed etiam deleatur & querat tormenta pro solatio; & amore illius quem diligit, deleatur in penis, opprobrijs & flagellis.*

Serm. 189.  
cit.

cap. 2.

§. 3.

*Simili modo nos & botros esse, & in afflictionum torculari premi & calcari debere.*

VERUMTAMEN, uti Salvator noster botrus fuit, quo in passionum torculari presso atque calcato, nobis præclarus calix profluxit, ad robur animæ ac delicias spirituales: ita nos vicissim & botri esse, & adversitatum ac passionum prælo comprimi, & de nobis Christo merum suave, gratiæ pocula scilicet præbere debemus. Sic enim etiam dilectè

S. Au.

S. Augustinus; omnes quidem homines in hac vita, botrorum instar, in torcularibus & tentationum pressuris esse; sed præcipuè electos DEI, de quibus quodam loco ita loquitur: *Sic sunt & homines, quos prædestinavit ante sæcula conformes fieri imaginis Filij sui; qui præcipuè in passione magnus botrus expressus est.* Quem etiam dum alibi ait primum, botrum in passione expressum fuisse; apertè indicat, etiam reliquos ejusdem vineæ spiritalis minores botros, eidem prælo subiiciendos, eodem torculari premendos; quod mox expressius ex eodem S. Augustino dicemus. In quam, itidem sententiam S. Cyprianus ad SS. Martyres & Confessores in vinculis distentos scribens, eos hujusmodi oratione solatur: *Vos de Domini vinea pingues racemi, & jam maturi fructibus botri, pressura secularis infestatione calcati, torcular vestrum carcere torquente sentitis; vini vice sanguinem funditis.* Quibus quidem ad id alludi videtur, quòd Christus ipse suis denunciavit discipulis: *In mundo pressuram habebitis;* quod utiq; uvarum proprium est, inter angustias torcularis occupatarum.

Quapropter etiam veteres nonnulli Cantici Canticorum interpretes (& nominatim Honorius apud Delrio) ad illa verba capituli 7. *Statura tua assimilata est palma, & ubera tua botru;* botrorum nomine sanctos Martyres intelligunt, qui veluti botri pressi sunt multis passionibus: adduntque perpulchrè Virginis DEI Matris ubera, eò rectè botris assimilari; quòd non minùs ipsa meruerit fundendo lac de uberibus ad filij sui nutrimentum, quàm SS. Martyres meruerint fundendo pro Christi sanguine suum: ob magnam scilicet charitatem, quâ Virgo beatissima maternum id munus exquebatur. Quicumq; igitur ad vitam illam Evangelicam, hoc est, ad ipsum Christum, pertinemus, non modò nos illius palmites, sed & botros esse existimabimus, eòq; nomine nos tanquam prælo atque pressuræ destinatos; multis

In ps. 83.

Ep. 16.

Joann. 16.

Joann. 15.

multis inquam tentationibus, vexationibus, angustijs peccandos & conculcandos, continuè meminerimus: uti modo magis explicabitur.

## §. 4.

*Commentationis jam proposita fructus nonnulli colliguntur.*

**N**unc verò, mi Lector, ne ab hac quasi vindemia, nullo gustato aut percepto fructu discedas; paucula hæc hilaris patientiæ præcepta, ex hæctenus dictis pro more nostro decerpta, in usus tuos familiares accipe.

*Primum:* Ubi istam persuasionem imberis animo, nihil causa jam fore, quòd percellaris aut commovearis admodum, si fortè te vexent, affligant ac conculcent homines, aut si varijs casibus tentationibusve presseris: quasi novi peregrinum aut insolens quiddam tibi contingat. Hoc enim jam, si non expetere, at saltem expectare debueras. Quippe qui ad hoc Christianus factus sis, & ad hoc præsertim divino dedicatus obsequio, ut ipsius Christi primi ac magni boni exemplo, instar dulcis uvæ, varijs pressuris vexeris, atque in liquorem Domino suavem vertaris.

2. Pet. 4.

Qua de re audi egregiè philosophantem S. Augustinè, dum scilicet in psalmum 55. scribens, & in primis illius verbis: *Miserere mei DEUS, quoniam conculcavit me homo;* vocem hominis Christiani in torculari positi, & in ipsa pressura aut calcatura ingemiscens agnoscens: *Noli timere (inquit) quia conculcavit te homo. Vinum habeto: ut a saltu ut calceris.* Et post pauca: *si putas te non habere tribulationem, nondum cepisti esse Christianus. Ingressus es torcular præpara te ad pressuram, &c.* Atque mox eundem animo ore factum conspiciens, atque audiens jam cantantem: *Non timebo quid faciat mihi homo: Tu paulò ante dixisti (inquit)*

fit) conculcavit me, tribulavit me. Nihil faciet, cum ista faciat? Verum causam hujus commutationis statim profrens: Respexit (inquit) ad vinum, quod manat de calcaturis. Et respondit: planè conculcavit, planè tribulavit. Sed quid mihi faciet! Uva eram, vinum ero. Hæc scitè S. Augustinus.

Alterum: Quin potius ex hoc ipso debes magnam solatij causam & argumentum capere; quod hac ratione dignus habearis, qui pars sis cœlestis vindemiæ, & sive in calcatorium, sive in torcular premendus inferaris. Sicut enim (quod jam ex S. Cypriano vidimus) non uvæ acerbæ & immaturæ, sed pingues racemi & maturis fructibus botri, pressuræ & vino conficiendo destinantur: ita si quis calcetur, atque prematur in prælo crucis & torculari tribulationum, atque in his constans animosusq; perseveret; hinc meritò argumentum sumas virtutis maturæ, & calore divino charitatis, ad quandam cœlestis saporis suavitatem, excoctæ. Hinc enim illud est Raphaëlis Angeli ad S. Tobiam: *Quia* Tob. 12. *acceptus eras DEO, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* quasi diceret in rem præsentem: Quia jam maturus & DEO dulcis botrus eras, oportuit te premi in tentationum torculari.

Tertium: Hinc autem magna tibi existet, non solatij modò, verum etiam sanctæ hilaritatis atque exultationis in quibusvis adversis occasio; id scilicet tecum reputanti: incommoda omnia, adversa, acerba hujus sæculi, aliud non esse, nisi uvæ DEO dignæ pressuram: quæ ex pressura liquor defluat ori divino gratissimus, & (Scripturæ phrasi) lætificans DEUM & homines. Etenim quod mellifluus dixit Bernardus: lacrymas poenitentium vinum esse & delicias Angelorum; id nos eousq; possumus extendere: ut sive Martyrum sanguinem, sive Confessorum sanctos sudores ac passiones, vinum esse dicamus ipsi divinitati jucundissimum. Ad quod proinde degustandum dilectum suum blandè invitat S. Ecclesia: *Dabo tibi* (inquiens) *poculum ex vino condito, & mu-* Cant. 8.

E e e e  
stum



*Greg. ibid.* *Martyrum*, (qui, teste Magno Gregorio, per mala punica, signantur) aliorumq; Sanctorum tribulationibus & pœnibus, expressum. *Omnis enim patientia dulcis est DEO*; ut, postea rursus cum Augustino dicemus.

Quemadmodum igitur generosus Martyr S. Ignatius, eò se solabatur in tormentis, quòd se Christi frumentum, reputaret, bestiarum dentibus utique commolendum, ut panis delicatus & DEI mensa dignus evaderet: ita ad malorum tuorum sensum deliniendum juvabit, te ipsum ut Christi botrum aspicere, quem eò calcari atque comprimari oporteat, ut potus de te exprimat divino palato acceptus. Ut enim huc denique transferam, quod in non dissimili arguimento S. Ambrosius: *Quanta Domini gratia* (inquit) *nos in suo ore constituat, & quasdam meritorum nostrorum epuletur dapes, ac, si mereamur, devoret, si nostri cibi suavitatibus delectetur! Beatus, quem Sapientia devoraverit; & quæ sequuntur.*

*Ep. de med. conferv.* Ad extremum libet hoc loco in memoriam revocare nostræ Societatis hominibus, paternum illud B. P. Francisci Borgiæ monitum in sua quadam epistola: ubi similem figuram usurpans, cum Societatem nostram vineæ comparasset, extendenti (ut in psalmo dicitur) palmites suos usque ad mare; illudq; dixisset, ut vinum ex ea copiosum efflueret, oportere uvas (quæ nos sumus) in torcular injici atque calcari; hæc deinde subiicit: *Hoc forsitan nobis, fratres charissimi, deest, quòd non gustemus, neque cum voluptatis sensu optemus, calcari, premi, contemni, ut optate consolationis & exultationis vinum profertur.* Tum ad Christi exemplum provocans: *Meminerimus* (subiicit) *Christum dixisse: Torcular calcavi solus. Quis jam calcari recusabit, cum videat in torculari Christum premi?* Hæc & plura ibidem.